

Warszawa, 24 października 2013 r.

CIWF Polska

ul. Gombrowicza 19
01-682 Warszawa

Sz. P. Stanisław Kalemba
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
ul. Wspólna 30
00-930 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Compassion in World Farming odwiedziło w kwietniu 2013 roku dwie polskie ферmy hodujące świnie. W obu miejscach znaleźliśmy liczne przypadki naruszenia przepisów Dyrektywy Komisji 2008/120/WE ustanawiającej minimalne normy ochrony świń.

Do poniższego listu załączam raport, który opisuje odkrycia naszych śledczych oraz krótki film, w którym wyraźnie widać warunki na odwiedzonych przez nas fermach.

Znaleźliśmy dowody naruszenia następujących przepisów Dyrektywy:

1. Wymaganie zapewnienia materiału wzbogacającego

Rozdział I paragraf 4 Załącznika do Dyrektywy Komisji 2008/120/WE stwierdza:

„...świnie muszą mieć stały dostęp do wystarczającej ilości materiału, takiego jak: słoma, siano, drewno, trociny, kompost grzywniowy, torf lub mieszanki takich materiałów...”.

Odkryliśmy, że na obu fermach nie spełniano wymogów prawa – na żadnej z nich zwierzętom nie zapewniono materiału wzbogacającego, który podniósłby ich dobrostan i umożliwił choć w niewielkim stopniu wyrażanie naturalnych zachowań.

2. Zakaz rutynowego obcinania ogonów

Rozdział I paragraf 8 Załącznika do Dyrektywy Komisji 2008/120/WE stwierdza:

„Ani obcinania ogona, ani skracania klów u prosiąt nie wolno wykonywać rutynowo, lecz tylko wtedy, gdy istnieją dowody na to, że wystąpiły obrażenia wymion macior lub uszu lub ogonów pozostałych świń. Przed wykonaniem tych zabiegów należy podjąć inne środki, żeby zapobiec obgryzaniu ogonów i innym zachowaniom, biorąc pod uwagę cechy środowiska i zagęszczenie hodowli. Z tego powodu nieodpowiednie warunki środowiskowe lub systemy zarządzania muszą być zmienione”.

Powaga tego przepisu podkreślona została w 11 motywie Dyrektywy 2008/120/WE, który stwierdza, że obcinanie ogonów „może sprawiać świnom bezpośredni ból, a w niektórych przypadkach ból długotrwały”. Motyw ten dodaje także, iż „praktyki te są szkodliwe dla dobrostanu świń”.

Wszystkie świny, które widzieliśmy na pierwszej fermie i prawie wszystkie na drugiej miały obcięte ogony. Zagrody w obu miejscach były całkowicie puste, widać więc wyraźnie, że hodowcy nie wykazali żadnej inicjatywy, aby podjąć „inne środki” w celu zapobieżenia gryzieniu ogonów, a zwłaszcza w celu zmiany „nieodpowiednich warunków środowiskowych lub systemów zarządzania” zgodnie z wymogami Dyrektywy.

Szczegółowe obserwacje dotyczące zakazanego w Dyrektywie obcinania ogonów

Rozdział I paragraf 8 Załącznika do Dyrektywy Komisji 2008/120/WE wymaga, aby hodowcy, przed zabiegiem obcinania ogonów, podjęli „inne środki” w celu zapobieżenia gryzieniu ogonów, a zwłaszcza w celu zmiany „nieodpowiednich warunków środowiskowych lub systemów zarządzania”

Badania naukowe dostarczają wystarczających wytycznych dotyczących tego:

- jakie środowiskowe warunki albo systemy zarządzania są „nieodpowiednie”, stając się czynnikiem ryzyka do gryzenia ogonów,
- jakie środki, a w szczególności, jakie zmiany warunków środowiskowych albo systemów zarządzania pomogą zapobiegać gryzieniu ogonów.

Badanie to (szczegóły poniżej) pokazuje, że większości przypadków gryzenia ogonów można by zapobiec dzięki trzymaniu świń w dobrych warunkach: zwłaszcza przez zapewnienie im słomy albo innego materiału, dzięki któremu mogłyby zaspokoić naturalną potrzebę szukania i rycia.

Inne kroki, jakie powinny być przedsięwzięte w tym celu zawierają: redukcję stężenia pyłu, zapewnienie dobrej wentylacji, utrzymywanie niskiego poziomu stężenia amoniaku, zapewnienie odpowiedniej ilości pożywienia o właściwym balansie substancji odżywczych, utrzymywanie zwierząt w zdrowiu, unikanie przepełnienia w kojcach i odizolowanie osobników agresywnych oraz ofiar od większych grup.¹²

Środki, które mogą pomóc w zapobieganiu gryzieniu ogonów zostały ustanowione na podstawie badań naukowych. Opinia Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z 2007 roku dotycząca dobrostanu tuczników podkreśla, że „występowanie zjawiska gryzenia ogonów może być znacząco zredukowane dzięki zapewnieniu słomy i podjęciu innych środków”.³

W 2007 roku Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przygotował raport, który analizował naukowe dowody w tym zakresie. W opinii bazującej na owym raporcie ostateczny wniosek brzmiał: „najważniejszym czynnikiem sprzyjającym gryzieniu ogonów jest brak odpowiedniego materiału wzbogacającego”.⁴ Opinia stwierdza dalej, że główną przyczyną gryzenia ogonów jest „brak słomy, rusztowa podłoga i jałowe otoczenie”.

Raport Techniczny przygotowany przez EFSA w 2011 roku stwierdził, że:

- brak wzbogacenia jest główną przyczyną gryzenia ogonów,
- gryzieniu ogonów „można zapobiec poprzez wzbogacenie otoczenia (np. dostarczenie odpowiednio długiej słomy dwa razy dziennie) w ciągu całego życia świni”.⁵

W świetle powyższych faktów oczywiste jest, że na fermach, takich jak te, które odwiedziliśmy w Polsce, które nie zapewniają wzbogacenia, w ogóle nie podjęto tzw. „innych środków”, żeby zapobiec gryzieniu ogonów. W szczególności zaś nie udało się zmienić „nieodpowiednich warunków środowiskowych lub systemów zarządzania” przed przeprowadzeniem zabiegu obcinania ogonów.

3. Wymagania dotyczące miejsca leżenia

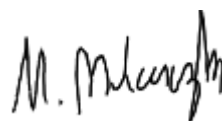
Rozdział I paragraf 3 Załącznika do Dyrektywy Komisji 2008/120/WE stwierdza:

"Pomieszczenia dla świń muszą być zbudowane w taki sposób, aby każda świnia mogła:

- mieć dostęp do miejsca leżenia, w którym będzie miała komfort fizyczny i termiczny, z odpowiednim odprowadzeniem nieczystości oraz czystego, a także w którym wszystkie zwierzęta mogą leżeć w tym samym czasie...".

Żadna z ferm, które odwiedziliśmy nie wywiązywała się z tego obowiązku.

Z poważaniem,

Krzysztof Mularczyk
Dyrektor CIWF Polska

---

¹ Opinia Panelu ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt na wniosek Komisji w sprawie ryzyka związanego z gryzieniem ogonów u świń i możliwych środków podejmowanych w celu zmniejszenia potrzeby obcinania ogonów w zależności od systemów chowu zwierząt. Dziennik EFSA (2007) 611, 1-13.

² Taylor et al, 2010. Tail-biting: a new perspective. Veterinary Record 186 (2010) 137-147

³ Opinia Panelu ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt na wniosek Komisji w sprawie zdrowia i dobrostanu zwierząt w tuczu świń w odniesieniu do warunków chowu. Dziennik EFSA (2007) 564, 1-14

⁴ Opinia Panelu ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt na wniosek Komisji w sprawie ryzyka związanego z gryzieniem ogonów u świń i możliwych środków podejmowanych w celu zmniejszenia potrzeby obcinania ogonów w zależności od systemów chowu zwierząt. Dziennik EFSA (2007) 611, 1-13.

⁵ Raport techniczny przedłożony EFSA. Prace przygotowawcze do przyszłego rozwoju wskaźników oceny dobrostanu świń. Raport 2: Prace przygotowawcze dla przyszłego rozwoju wskaźników oceny dobrostanu świń po odstawieniu od matki, w czasie wzrostu i tuczu, w tym również aspektów związanych zapewnieniem przestrzeni, rodzajami podłogi, gryzieniem ogonów i potrzebą obcinania ogonów.